

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) แบบสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลี้ยงทารกด้วยบลาเป็นอาหารเสริม สาเหตุของการไม่ใช้บลาเป็นอาหารเสริม และศึกษาลักษณะการเลี้ยงทารกด้วยบลาเป็นอาหารเสริม ในอาเภอสายบูรี ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ máratax ของทารกใน胎oplata ๗ ช่องอาเภอสายบูรี เป็นมาตรฐานที่มีเด็กทารกอายุตั้งแต่ ๕ เดือน - ๑๒ เดือน จำนวน 598 คน รายละเอียดตามตาราง ๔

ตาราง 4 จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา จำแนกตามตัวบลและตามอายุ

ตัวบล	จำนวนเด็ก/เดือน										รวม
	5	6	7	8	9	10	11	12			
1. เชียงใหม่	3	14	11	9	11	4	2	13			67
2. ตะเบ็ง	9	12	6	4	4	8	4	6			53
3. กะดูน	8	13	6	13	7	2	7	1			57
4. มะนังคล้า	7	14	13	13	4	11	7	10			79
5. ปือเระ	4	3	3	8	2	3	4	4			31
6. ละหาร	4	3	10	9	-	4	9	3			42
7. ทุ่งคล้า	1	1	1	1	3	-	2	3			12
8. แม่น	4	4	4	4	2	9	2	5			34
9. นางเก่า	2	3	6	3	2	1	2	10			29
10. ปะเสียรอ	7	8	2	10	10	6	6	13			62
11. ตະลູນ	16	16	18	12	20	15	14	21			132
รวม	65	91	80	86	65	63	59	89			598

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ มาตรฐานของทารกที่อยู่ในเขตชุมชน ที่ดอน และที่ริมทะเล จำนวน 240 คน โดยการเลือกตัวอย่างแบบชั้นผู้มี (Stratified Sampling) ซึ่งได้นำโดยวิธีการดังนี้

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง หาโดยใช้สูตร

(Yamane, 1970 : 580-581)

$$n = \frac{N}{1 + N (e)^2}$$

เมื่อ N แทน ขนาดของประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนของการลุ่มตัวอย่าง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

แทนค่า

$$n = \frac{598}{1 + 598 (.05)^2}$$

$$n = 239.6793$$

2.1 ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ในอาเภอสายบูรี มีจำนวนเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 5 เดือน – 12 เดือน ทั้งสิ้น 598 คน และการสุ่มครั้งนี้ยอนให้คลาดเคลื่อนได้ไม่เกินร้อยละ 5 หรือ 0.05 เมื่อแทนค่าแล้วจะได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 239.67 หรือ 240 ตัวอย่าง

2.2 ทابประชารถแต่ละกลุ่มมาตราของเด็กทารก ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความแตกต่างกันในเขตที่อยู่อาศัย จึงแบ่งกลุ่มประชากรแต่ละชั้นผู้มี (Stratum) การเลือกตัวอย่างแบบชั้นผู้มี (Stratified Sampling) ตามห้องที่ทางภูมิศาสตร์ และตามลักษณะ (Area Sampling) ได้ทั้งหมด 3 ลักษณะ

2.2.1 มาตราที่อยู่ในชุมชน

2.2.2 มาตราที่อยู่ที่คอนโด

2.2.3 มาตราที่อยู่ริมทะเล

จะได้กลุ่มตัวอย่างของมาตรา จำนวน 240 จาก 3 พื้นที่

3. วิธีสุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากบัญชีรายชื่อและนิวัชสุ่มตั้งนี้

3.1 เลือกพื้นที่จาก 3 ลักษณะ

3.2 เลือกมาตราของทารกในพื้นที่ตามอัตราส่วนของคุณสมบัติพื้นที่

3.2.1 เป็นมาตราของทารกในพื้นที่ชุมชน 122 คน

3.2.2 เป็นมาตราของทารกในพื้นที่คอนโด 81 คน

3.2.3 เป็นมาตราของทารกในพื้นที่ริมทะเล 37 คน

จะได้กลุ่มตัวอย่างมาตราของทารก ตามการแบ่งเขตพื้นที่ ตาม

ตารางที่ 5 จำนวนคนกลับบ้านต่อวันอย่างต่อเนื่อง ได้ในแต่ละวัน เก็บ จำนวนคนตามส่วนราชการ

3.3 หาสัดส่วนจำนวนกลุ่มมาตรการแต่ละพื้นที่ คือ ที่ชุมชน ที่คอนโด และที่ริมทะเล ได้จำนวนมาตรการที่อยู่ในเขตชุมชน คิดเป็นร้อยละ 48.96 เท่ากับ 122 คน ได้จำนวนมาตรการที่อยู่ในที่คอนโด คิดเป็นร้อยละ 32.50 เท่ากับ 81 คน และได้จำนวนมาตรการที่อยู่ริมทะเล คิดเป็นร้อยละ 14.84 เท่ากับ 37 คน ซึ่งสัดส่วนที่ได้มาตามรายได้ดังนี้

เครื่องมือในการวิจัย

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบทดสอบและแบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือตามลักษณะขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาและสำรวจปัญหา

ศึกษาและสำรวจปัญหาการเลี้ยงหารกด้วยปลาเป็นอาหารเสริม จากหนังสือพารา รายงานการวิจัยต่าง ๆ รวมทั้งเอกสารของหน่วยงานราชการ และสัมภาษณ์ความคิดเห็นของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ไปชนาการในชนบท เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยให้ครอบคลุมถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเลี้ยงหารกด้วยปลา มีดังนี้

- 1.1 ด้านรายได้
- 1.2 ด้านอาชีพ
- 1.3 ที่พั้งบ้านเรือน
- 1.4 ด้านระดับการศึกษาของมาตรา
- 1.5 ความรู้ด้านไปชนาการ

2. สร้างแบบสัมภาษณ์

สร้างแบบสัมภาษณ์ตามขอบข่ายและเนื้อหา และแบบสัมภาษณ์ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (Check-list) เพื่อถามข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ อาชีพ ที่ตั้งบ้านเรือน ระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เป็นค่าตอบลายเปิด จำนวน 3 ข้อ ถามข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุการไม่ใช้บลาเป็นอาหารเสริม และลักษณะการเลี้ยงหากากด้วยปลาเป็นอาหารเสริม

3. สร้างแบบทดสอบ

สร้างแบบทดสอบเพื่อที่จะวัดระดับความรู้ด้านโภชนาการของมารดา โดยจาก การประเมินเป็นคะแนนตามแบบทดสอบ ซึ่งมีจำนวน 25 ข้อ

4. ตรวจสอบแบบสัมภาษณ์และแบบทดสอบ

ตรวจสอบแบบสัมภาษณ์และแบบทดสอบ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลี้ยงหากากด้วยปลาเป็นอาหารเสริม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญต่อ自身 พิจารณาลงความเห็น ซึ่งผลการวิเคราะห์ความตรงของแบบทดสอบโดยหาค่าความสอดคล้องข้อคิดเห็นกับความรู้ด้านโภชนาการ ได้ค่าอยู่ระหว่าง .4-1 เลือกข้อที่ให้ค่าความสอดคล้อง 0.5 ขึ้นไป เลือกแบบทดสอบ 20 ข้อ รายละเอียดดังตารางในภาคผนวก

5. ทดสอบใช้แบบแบบล้มภาษณ์ที่ปรับปรุงแล้ว

นำแบบล้มภาษณ์ที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบใช้ (Try out) กับกลุ่มมารดาจำนวน 30 คน ในอาเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรเป้าหมาย แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

6. หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ

หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ ความรู้ด้านไชนาการของมารดา โดยใช้สูตร $P = \frac{P_H + P_L}{2N}$ ของ加าร์เรท (Garrett, 1964 : 231-239) โดยมีค่าความยากง่ายเฉลี่ยของแบบทดสอบ = 0.5693

7. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Analysis) ของแบบทดสอบ ความรู้ด้านไชนาการของมารดา โดยใช้สูตร $D = \frac{R_H - R_L}{\frac{N}{2}}$ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2526 : 133) โดยได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ตามภาคผนวก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อเฉลี่ย = 0.5131

8. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความรู้ด้านไชนาการ โดยใช้สูตร $r_{tt} = \frac{k}{k-1} [1 - \frac{pq}{S^2_{x_t}}]$ โดยวิธีการของ Kuder-Richardson (Ebel, 1979 : 279) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ = 0.7541

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ไปถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดปัตตานี สาธารณสุขอาเภอเมืองและสาธารณสุขอาเภอสายบุรี เพื่อขออนุญาตใช้แบบสัมภาษณ์เก็บข้อมูลกับมาตรการดูแลเด็กที่มีอายุ 5-12 เดือน ในจังหวัดปัตตานี
2. การเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ จำนวน 240 ชุด ทำโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

- 2.1 หาผู้ช่วยวิจัย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สาธารณสุขสำนักงานสาธารณสุข อาเภอสายบุรี จำนวน 11 คน ที่มีความคุ้นเคยกับกลุ่มตัวอย่าง มีประสบการณ์ในการเก็บข้อมูลมาก่อน และมีความเข้าใจเรื่องที่ศึกษาเป็นอย่างดี
- 2.2 อบรมผู้ช่วยผู้วิจัย เกี่ยวกับการใช้แบบสัมภาษณ์ รายละเอียดของค่าตอบไม้เด็ดข้อ ตลอดจนเทคนิคการสัมภาษณ์ และวิธีการบันทึกข้อมูล
- 2.3 การเก็บข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยสัมภาษณ์พื้นบ้านของผู้ดูแลแบบผู้สัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยหรือผู้ช่วยผู้วิจัยเป็นผู้กรอกข้อมูล โดยวิธีสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2536 – 31 กรกฎาคม 2536
- 2.4 ผู้วิจัยตรวจสอบความถ้วนและถูกต้องสมบูรณ์ของค่าตอบในแบบสัมภาษณ์ทุกชุด ทุกครั้ง หลังการเก็บข้อมูลจนครบ 240 ชุด
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เป็นค่าตามปลายเปิดจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างอย่างมีสัดส่วน (ratio scale) จำนวน 40 ชุด และผู้ช่วยผู้วิจัยสัมภาษณ์ข้อมูล จำนวน 200 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากได้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้เก็บข้อมูลจะต้องตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ ตรวจให้คะแนนและรวมรวมคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก่อน จึงจะถือว่าสิ้นสุดการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างคนนั้น แล้วนำผลการตอบหรือคะแนนมาบรรจุลงในแบบบันทึกข้อมูล (Coding form) และนำข้อมูลในแบบบันทึกข้อมูลไปวิเคราะห์ประมวลผลโดยใช้คอมพิวเตอร์ และโปรแกรมสำเร็จรูป 'PSS (Statistical Package for the Social Sciences)' เพื่อหาค่าต่าง ๆ ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (นิภา ศรีไพรจน, 2531 : 140)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนคำตอบทั้งหมด}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}} \times 100$$

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (Ferguson, 1981 : 49)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ X แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ใช้สูตร (Ferguson, 1981 : 68)

$$SD = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

$$\begin{aligned}
 & \text{เมื่อ } SD \text{ แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน} \\
 & \sum X^2 \text{ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวอย่างก่อลั่งสอง} \\
 & (\sum X)^2 \text{ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง} \\
 & N \text{ แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง}
 \end{aligned}$$

2. การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ

2.1 หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบ โดยอาศัยการหาค่าตัวชี้นิความสอดคล้องระหว่างข้อความกับความรู้ด้านไนชำนาญการที่สมพนธ์กับการเลี้ยงหารกด้วยปลาเป็นอาหารเสริม สูตรสำหรับคำนวณหาค่าตัวชี้นิความสอดคล้องระหว่างข้อความกับการเลี้ยงหารกด้วยปลาเป็นอาหารเสริม มีดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีวัฒน์, 2531 : 124)

$$IC = \frac{R}{N}$$

$$\begin{aligned}
 & \text{เมื่อ } IC \text{ แทน ตัวชี้นิความสอดคล้องระหว่างข้อความกับความรู้ด้าน} \\
 & \text{ไนชำนาญการเลี้ยงหารกด้วยปลาเป็นอาหารเสริม} \\
 & R \text{ แทน ผลรวมของคะแนนความติด Hein ของผู้เชี่ยวชาญ} \\
 & N \text{ แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (ไม่น้อยกว่า) 5 คน}
 \end{aligned}$$

2.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) เป็นรายข้อ ใช้สูตรของวิเชียร เกตุสิงห์ (2526 : 133) มีสูตรดังนี้

$$D = \frac{R_H - R_L}{\frac{N}{2}}$$

D แทน ค่าอ่านใจจำแนกของแบบสอบถามแต่ละข้อ

R_H แทน จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

R_L แทน จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2.3 ค่าความยาก (Difficulty) ของแบบสอบถาม การเรียน

(Garrett, 1964 : 231-239)

$$P = \frac{P_H + P_L}{2N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบ

P_H แทน สัดส่วนของผู้ตอบในกลุ่มสูงที่ตอบช้อสอบถูก

P_L แทน สัดส่วนของผู้ตอบในกลุ่มต่ำที่ตอบช้อสอบถูก

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ใช้วิธีการของ Kuder-Richardson คือ สูตร K-R 20 (Ebel, 1979 : 279) มีสูตรดังนี้

$$r_{tt} = \frac{K}{K-1} [1 - \frac{\sum pq}{S_t^2}]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

K แทน จำนวนข้อคิดเห็นในแบบสอบถาม

p แทน สัดส่วนของคนตอบถูกหรือได้ 1 คะแนนในข้อนั้น

q แทน สัดส่วนของคนตอบผิดหรือได้ 0 คะแนนในข้อนั้น
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

3. สอดคล้องกับใช้ในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.1 การทดสอบความเป็นอิสระ (Independence) จากข้อมูลนี้มาสร้างตารางการผึ้ง (Contingency Table) ใช้สูตรดังนี้ (กานดา พูลลาภกิจ,
 2530 : 249)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \left[\frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}} \right]$$

$$V = (r-1)(c-1)$$

เมื่อ O แทน ความถี่ที่ได้จากการสังเกตในแถวที่ i สมมติ j
 E แทน ความถี่ที่ควรจะเป็นในแถวที่ i สมมติ j

$$E_{ij} = \frac{n_i \cdot n_j}{N}$$

n_i แทน ความถี่รวมในแถวที่ i

n_j แทน ความถี่รวมในแนวที่ j

N แทน ความถี่รวมทั้งหมด

r แทน จำนวนแถว

c แทน จำนวนสมมติ

$\sum^r \sum^c$ แทน ผลรวมของทั้งหมดทุกแนวและทุกสมมติ

V แทน ชั้นความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

3.2 หาขนาดความสัมพันธ์ โดยใช้ค่าไคสแควร์ (กานดา พูนลาภทวี,
2530 : 250)

$$C = \sqrt{\frac{\chi^2}{\chi^2 + N}}$$

เมื่อ C แทน ขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์การผ์จาร
(Contingency Coefficient)

χ^2 แทน ค่าไคสแควร์

N แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.3 หาค่าสูงสุดของสัมประสิทธิ์การผ์จาร โดยใช้สูตร (Hinkle,
Dennis E., 1982 : 320)

$$C_{max} = \frac{k - 1}{K}$$

C_{max} แทน ค่ากําประมาณ

k แทน ประเภทของตัวแปรอิสระที่มีน้อยกว่า